Jak žít, milovat a pracovat na 40m2

/How to live, love and work on 40m2/

Práce mapuje mladý pár žijící v malém bytě v Praze, kde i tvoří a pracují. Reaguje na krizi bydlení očima lidí narozených po roce 2000, kdy se celý jejich život koncentruje na 40m2. Byt se v sérii proměňuje v tetovací studio, ateliér, pracovnu, obytný prostor, místo pro setkávání a budování rodiny. Situaci sleduji jeden rok, v březnu 2025 se pár rozchází a vše se znovu proměňuje. Součástí je i rozpis financí, ze kterého je zřejmé že i nejlevnější bydlení je pro ně finančně velmi těžko dostupné. Lze tuto situaci vyřešit?

„Jako domov vnímám něco, co jsme vybudovali společně s mým partnerem. Kromě něj a naší kočky, je domov i vůně, teplo, ticho. Když cokoliv z toho chybí, cítím neúplnost, nějakou úzkost v pozadí. Doma jsem vždy vítaná. Po dlouhých cestách, nebo náročných dnech mě domov obejme a nechá v bezpečí odpočívat.

Doma je vždycky tak trochu bordel, ale je to náš bordel, který se nikdy nedá uklidit. Doma je vždy co uklízet.

Doma jsou na jednom místě všechny věci co mám ráda. Někdy je tam slyšet hlučný smích, nebo usedavý pláč. Když otevřu dveře, pohladí mě po duši moje oblíbená, nezapomenutelná vůně. Všichni tam žijeme v symbióze a respektu, říkáme si tam ty nejtajnější věci, protože kde na světě je bezpečněji, než doma?"

Tahle životně důležitá věc, jakou domov je, je ohrožena bytovou krizí a trhem nemovitostí. Nelze být šťastný a mít pokoj v duši, nemáme-li domov coby výchozí bod a přístav.

Existuje něco jiného, než je domov, za co dokážeme dát celý plat? A pokud ano, kde budeme žít?

Co rodina? Budeme ji mít možnost v této bytové krizi založit? Pokud se situace brzy nezmění, než stihneme našetřit bude už pozdě.

„Kvůli finanční krizi jsme začali dělat různá opatření a aktivity, které nám pomáhají šetřit peníze. Ze začátku bylo náročné najít si na ně čas, později jsem si zvykla a staly se přirozenou součástí našeho života. Vše se snažíme využít na maximum."

Fotografie v mém souboru zaznamenávají i tyto aktivity. Sušení hub, bylin a zbytků zelenin, vaření pracího gelu, nakládání a kvašení sezónně dostupných potravin.

„Kolem těchto aktivit plánuji budovat komunitu, která by získávala co největší množství komodit z alternativních zdrojů. Drobný směnný obchod funguje už teď mezi mnou a mými přáteli, pokud by se nám ho podařilo rozšířit, mohli bychom postupně dosáhnout relativní nezávislosti na komerčním trhu a finančně se osvobodit. Sdílet se snažíme i některé služby, třeba stříhání vlasů, drobné opravy, šití, nebo hlídání dětí a zvířat. Půjčujeme si různé nářadí, oblečení, nebo kuchyňské spotřebiče. Všichni jsme v podobném věku a na podobné vlně, bydlení je pro nás drahé a každá drobnost, která nám ušetří korunu je pro nás velmi nápomocná."

Vznik takové komunity bych si přála fotograficky mapovat v průběhu příštích let, nejen protože se mě finanční tíseň spojená s krizí bydlení přímo dotýká, ale především proto, že v ní vidím velký potenciál a nezávislou budoucnost.